

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

INCRA a.s., IČ: 28903561,
se sídlem Mukařovského 1985/5, Stodůlky, Praha 5,

proti

žalovanému

Ministerstvo financí,
se sídlem Letenská 15, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2018, č. j.MF-46355/2016/34-10,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím ze dne 14. 3. 2017, č. j. MF-46355/2016/34-6, Ministerstvo financí (dále též jen jako „ministerstvo“) rozhodlo podle § 43 odst. 7 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, (dále jen „loterní zákon“) tak, že žádost žalobce o povolení sázkových her v kasinu podle § 2 odst. i) loterního zákona na adrese Kotorská 1598/24, Nusle - Praha 4, vedenou pod č. j. MF-46355/2016/34-1, zamítlo.
2. Ministerstvo financí takto rozhodlo po té, co dospělo k závěru, že obecně závazná vyhláška hlavního města Prahy č. 10/2013 Sb. hl. m. Prahy, kterou se stanoví místa a čas, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry, a kterou se stanoví opatření k omezení jejich propagace, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 10/2015 (dále také jen jako „vyhláška č. 10/2015“, nebo jen „OZV“) zapovídá provozování sázkových her na shora uvedené adrese.
3. Žalobce podal proti rozhodnutí Ministerstva financí rozklad, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce v první žalobní námitce namítl vady obecně závazné vyhlášky č. 10/2015 a její rozpor s ústavním pořádkem.
5. Konkrétně namítl, že OZV má diskriminační charakter, neboť povoluje provozování loterií a jiných podobných her v určitých vyjmenovaných budovách na území hlavního města Prahy, a to bez jakéhokoli odůvodnění výběru těchto budov a bez jakéhokoli logického klíče, který by takovou volbu vysvětloval. Tyto budovy netvoří ani žádnou souvislou oblast, která by vyžadovala zvláštní ochranu ze strany hlavního města Prahy.
6. Tímto způsobem jsou bezdůvodně diskriminováni vlastníci nemovitostí, případně provozovatelé zařízení umístěných v nemovitostech nacházejících se v lokalitách, kde je provozování loterií a jiných podobných her zakázáno, a zároveň zvýhodnění všichni vlastníci nemovitostí a provozovatelé zařízení, kde je naopak provoz loterií a jiných podobných her povolen. Toto neodůvodněné omezení je arbitrární a nemá žádné opodstatnění. Hlavní město Praha toto selektivní omezení provozu loterií a jiných podobných her nezdůvodnilo.
7. OZV povoluje provozování loterií a jiných podobných her na určitých adresách pouze ve stanovených časech, na jiných adresách pak bez časového omezení. Takové stanovení časového omezení není nijak zdůvodněno a ani stanovená délka provozní doby nemá věcné opodstatnění. Tento způsob časového omezení nadto nezohledňuje provozní dobu ani charakter jednotlivých provozoven, na něž dopadá. Toto neodůvodněné a rozdílné omezení provozní doby loterií a jiných podobných her je arbitrární a nemá žádné věcné opodstatnění.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

8. Žalobce odkázal na nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/10 (Františkovy Lázně) ze dne 7. 9. 2011 a konstatoval, že: „*racionální a neutrální důvody pro zavedení absolutního zákazu provozování loterií a jiných podobných her na území MČ Prahy 4 (kam spadá i adresa, které se Žádost týkala) neexistují. Tato regulace provozování loterií a jiných podobných her na území MČ Prahy 4 byla totiž do OZV 10/2015 doplněna až na základě neodůvodněného pozměňovacího návrhu vzneseného v ten samý den, kdy byla OZV 10/2015 zastupitelstvem hlavního města Prahy (dále jen „zastupitelstvo“) přijata.*“
9. K tomu dále uvedl, že skutečnost, že na území MČ Prahy 4 byl zaveden absolutní zákaz provozu loterií a jiných podobných her, nezavazuje hlavní město Prahu povinnosti odůvodnění OZV, a odkázal v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 5/2017 – 76.
10. Ve druhé žalobní námitce žalobce namítl rozpor obecně závazné vyhlášky č. 10/2013 se soutěžním právem, konkrétně s § 19a zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, neboť hlavní město Praha bez ospravedlnitelných důvodů narušilo hospodářskou soutěž vydáním diskriminační OZV.
11. Ospravedlnitelnými důvody ve smyslu § 19a ZOHS se Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zabýval ve Stanovisku ÚOHS k regulaci provozu loterií obcemi ze dne 1. 9. 2014, ze kterého vyplývá následující:
 - Postup obce v souvislosti s regulací loterií a jiných podobných her musí být vždy založen na objektivním odůvodnění, z něhož je zřejmé, že způsobené omezení soutěže je nezbytným prostředkem k dosažení legitimního cíle a že míra omezení soutěže není vyšší, než dosažení takového cíle vyžaduje.
 - Při zavedení regulace prostřednictvím obecně závazných vyhlášek musí být obcí definována dostatečně určitá a nediskriminační pravidla, přičemž taková pravidla musejí být předem známá a přezkoumatelná.
12. Hlavní město Praha před vydáváním OZV 10/2015 (zejména ve vztahu k regulaci na území MČ Prahy 4) žádné objektivní odůvodnění neposkytlo a ani z OZV 10/2015 toto objektivní odůvodnění nevyplývá. Pravidla regulace zavedená OZV 10/2015 (zejména ve vztahu k regulaci na území MČ Prahy 4) tedy nebyla předem známa a nejsou přezkoumatelná, jelikož chybí jejich objektivní odůvodnění.
13. Ve třetí žalobní námitce žalobce namítl protiprávnost přijetí obecně závazné vyhlášky č. 10/2015.
14. V rámci třetí žalobní námítky žalobce předně namítl, že OZV 10/2015 byla přijata v rozporu s obecně závaznou vyhláškou č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hlavního města Prahy (dále jen „Statut HMP“). Statut HMP totiž zaručuje městským částem možnost domáhat se zohlednění tzv. „zásadních“ připomínek v rámci projednávání návrhu obecně závazné vyhlášky hlavního města Prahy.
15. V rámci projednávání návrhu OZV 10/2015 byly zásadní připomínky vzneseny mimo jiné i MČ Praha 4 (v jejímž obvodu se nachází adresa, na niž se vztahovala žádost žalobce) a MČ Praha 12. Tyto zásadní připomínky nebyly (i) vypořádány v rámci připomínkového řízení, (ii) formálně předloženy zastupitelstvu k projednání ani (iii) zohledněny v rámci projednávání návrhu OZV 10/2015.

16. Tímto postupem byl porušen § 23 Statutu HMP a právo městských částí na zohlednění jejich připomínek v rámci procesu přijímání obecně závazných vyhlášek.
17. Další vadu pak žalobce spatřuje v tom, že hlavní město Praha má dle § 22 Statutu HMP povinnost zaslat návrh obecně závazné vyhlášky před jeho přijetím svým městským částem. Takový návrh musí rovněž obsahovat kvalifikovaný odhad dopadu přijetí návrhu obecně závazné vyhlášky do rozpočtu hlavního města Prahy a jeho městských částí.
18. Je přitom nepochybné, že povinnost zaslat návrh obecně závazné vyhlášky před jeho přijetím městským částem platí i v případě, že byl tento proces již při přijímání daného návrhu jednou absolvován, nicméně v průběhu projednávání došlo k zásadní změně znění tohoto návrhu. Jiný výklad by vedl k bezobsažnosti § 22 Statutu HMP, jelikož by právo městských částí na vyjádření bylo možné kdykoliv obejít, čímž by:
 - zcela ztratil smysl požadavek na uvedení kvalifikovaného odhadu dopadu návrhu do rozpočtu města a městských částí;
 - bylo zcela popřeno právo městských částí se k návrhu vyjádřit; a
 - zcela ztratilo smysl právo městských částí podávat k návrhu zásadní připomínky;
19. Nakonec žalobce rovněž namítl porušení pravidel pro výběr míst, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry.
20. Jak uvedl, usnesením č. 745 ze dne 7. 5. 2013 schválila Rada hlavního města Prahy pravidla pro výběr míst, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry (dále jen „Pravidla“). Dle usnesení Rady hl. m. Prahy č. 494 ze dne 17. 3. 2015 jsou Pravidla platná i pro výběr míst zařazených do novely vyhlášky.
21. V usnesení Rady hl. m. Prahy č. 745 je výslovně stanoveno, že (i) při výběru míst, na kterých bude možné loterie a jiné podobné hry provozovat, se městské části musejí řídit schválenými pravidly pro výběr míst a (ii) s ohledem na rovný přístup k provozovatelům loterií a jiných podobných her a nezbytnou transparentnost výběru míst jsou městské části povinny své návrhy na vybraná místa odůvodnit.
22. V rámci čtvrté žalobní námitky žalobce vyzval soud, aby na základě čl. 95 odst. 1 Ústavy ČR posoudil soulad OZV se zákonem a aby na základě tohoto posouzení rozhodl, že pro rozpor OZV se zákonem k ní v řízení nepřihlédl, neboť vzhledem k diskriminačnímu obsahu OZV byl též porušen zákaz diskriminace stanovený čl. 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv (dále jen „Úmluva“) a čl. 1 Protokolu č. 12 k Úmluvě (ve spojení s čl. 1 odst. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě), když byl žalobce diskriminován na základě jeho postavení jako provozovatele loterií a jiných podobných her na adrese, která byla OZV z povolených adres bez odůvodnění vyloučena.
23. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil. Jak uvedl v písemném vyjádření k podané žalobě, dozor nad obecně závaznými vyhláškami, přísluší podle § 123 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích ministerstvu vnitra, které je oprávněno pozastavit účinnost obecně závazné vyhlášky, pokud shledá její rozpor s právními předpisy, a je oprávněno rovněž podat návrh na zrušení obecně závazné vyhlášky k Ústavnímu soudu. Samotný žalovaný má povinnost postupovat v souladu s platnými a účinnými právními předpisy, tedy i obecně závaznými vyhláškami obcí a není oprávněn posuzovat zákonnost obecně závazných vyhlášek. Nebylo tedy v pravomoci žalovaného posuzovat důvody, které obce vedly k regulaci provozování loterií.

24. Z tohoto hlediska žalovaný označil argumentací žalobce vztahující se k rozporu obecně závazné vyhlášky s právní úpravou ochrany hospodářské soutěže za irelevantní.
25. Dále žalovaný uvedl, že ze své činnosti je obeznámen s tím, že ministerstvo vnitra provádělo posouzení souladu obou obecně závazných vyhlášek se zákonem, a rozpor se zákonem shledán nebyl.

III.

Provedené dokazování a posouzení žaloby

26. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
27. Ve věci městský soud rozhodl po provedeném jednání, bez účasti žalobce, který byl k nařízenému jednání řádně a včas předvolán, k jednání se nedostavil a zároveň sdělil, že se k jednání dostavit nemůže, aniž by požádal o odročení jednání. Ve věci bylo při tom možno rozhodnout i v nepřítomnosti žalobce.
28. Z obsahu správní spisu se podává a mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobce podal dne 22. 12. 2016 žádost o povolení - § 2 písm. i) sázkové hry v kasinu, a to žádost o povolení hry v provozovně kasina Bonver na adrese Kotorská 1598, Praha 4, Nusle. K žádosti připojil návštěvní řád kasina, herní plán, čestné prohlášení, v němž uvedl, že není tuzemskou právnickou osobou se zahraniční majetkovou účastí, ani právnickou osobou, ve kterém má tato společnost majetkovou účast, smlouvu o podnájmu nebytových prostor, a prohlášení, že karetní hra bude umístěna v typu provozovny kasina, a prohlášení že zařízení k živé hře, na které je povolení žádáno, je ve výlučném vlastnictví žalobce.
29. Následně žalobce požádal o přerušení řízení s tím, že podle sdělení ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, existuje pochybnost o možném narušení hospodářské soutěže v souvislosti s přijetím Obecně závazné vyhlášky č. 10/2013 ve znění vyhlášky č. 10/2015. Ministerstvo vnitra podalo k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže podnět k prošetření, zda ze strany hlavního města Prahy nedošlo k porušení ustanovení § 19a odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů.
30. Rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 3. 2017, č. j. MF-46355/2016/34-6, byla žádost žalobce o povolení sázkových her v kasinu zamítnuta.
31. Jak se podává z odůvodnění tohoto rozhodnutí, žalovaný dospěl k závěru, že od 1. 1. 2017 je účinný zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, který zavádí novou právní úpravu na poli hazardních her. Žádost o přerušení řízení by bylo možné považovat za obcházení přísnější právní úpravy, a tedy zneužití procesního institutu přerušení řízení, když nic nebrání žalobci, aby, pokud dojde ke změně obecně závazné vyhlášky, požádal o vydání povolení k umístění herního prostoru podle nového zákona. Žalovaný uvedl, že žalobce si je dobře vědom existence vyhlášky a skutečnosti, že dotčená adresa není k provozu loterií a jiných podobných her povolena. K argumentaci týkající se nezákonnosti obecně závazné

vyhlášky žalovaný uvedl, že dozor nad obecně závaznými vyhláškami nespadá do jeho působnosti.

32. Proti rozhodnutí podal žalobce rozklad, o němž zamítavě rozhodl žalovaný.
33. K výzvě soudu se hlavní město Praha vyjádřilo k obecně závazné vyhlášce č. 10/2013 a obecně závazné vyhlášce č. 10/2015 Sb. hlavního města Prahy. Jak se podá z tohoto vyjádření cílem regulace loterií na území hlavního města Prahy. Jak uvedlo, cílem regulace loterií na území hl. m. Prahy prostřednictvím regulačních vyhlášek, bylo omezení dostupnosti loterií a jiných podobných her z důvodu ochrany občanů hl. m. Prahy před vznikem závislosti na hazardním hraní a omezení negativního vlivu loterií a jiných podobných her, ochrana sociálně slabých, snadno ovlivnitelných nebo duševně nevyzrálých osob před důsledky plynoucími z účasti na těchto loteriích a jiných podobných hrách a předcházení záporných jevů spojených s hraním loterií a jiných podobných her, které ve svých důsledcích mohou vést k narušování veřejného pořádku, ke zvýšení kriminality a dalších patologických jevů. Tento cíl je realizován stanovením pouze takových míst, kde mohou být loterie a jiné podobné hry provozovány, aby negativní důsledky byly v co největší míře omezeny.
34. Ve vyjádření hlavní město Praha podrobně vylíčko historické pozadí regulace loterií na území hlavního města. Jak uvedlo, regulace hazardních her na území hl. m. Prahy započala účinností obecně závazné vyhlášky č. 19/2007 Sb. hl. m. Prahy, kterou se stanoví místa a čas, na kterých lze provozovat výherní hrací přístroje tj. ke dni 1. 1. 2008. Uvedená obecně závazná vyhláška obsahovala celkem 1422 míst na území hl. m. Prahy, na kterých bylo možno výherní hrací přístroje provozovat. V souladu s tehdy platným zněním § 50 odst. 4 zákona loterního zákona mohly obce stanovit obecně závaznou vyhláškou, že výherní hrací přístroje mohou být provozovány pouze na místech a v čase vyhláškou určených, nebo stanovit, na kterých veřejně přístupných místech v obci je provozování výherních hracích přístrojů zakázáno.
35. Vzhledem k množství nemovitostí nacházejících se na území hl. m. Prahy, byla tato místa určena tzv. pozitivně, tzn., že do obecně závazné vyhlášky byla uvedena místa, kde lze výherní hrací přístroje provozovat.
36. V dalším období reagovalo hl. m. Praha na situaci, kdy vlivem přijaté obecně závazné vyhlášky sice došlo k omezení provozování výherních hracích přístrojů, avšak zároveň došlo k překotnému nárůstu počtu interaktivních videoloterijních terminálů a jiných podobných her, které povolovalo Ministerstvo financí, a jejichž provozování nemohly obce regulovat.
37. Postupnou regulací míst zahájenou na území hl. m. Prahy od 1. 1. 2008 počet povolených výherních hracích přístrojů klesl z počtu 8 358 kusů na 4 342 kusů k 1. 9. 2011. Navzdory trvalé tendenci snižování počtu výherních hracích přístrojů, byl tento druh herního zařízení ze strany provozovatelů loterií nahrazován těžším druhem hazardu, kterým jsou centrální loterní systémy s koncovými interaktivními videoloterijními terminály. Na území hl. m. Prahy bylo v roce 2008 povoleno 682 interaktivních videoloterních terminálů, v roce 2009 jich již bylo 2749, v roce 2010 celkem 7450 a v roce 2011 8600. S narůstajícím počtem těchto herních zařízení vyvstala potřeba efektivnější regulace, přičemž v období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2011 došlo ke čtyřem novelám obecně závazné vyhlášky, díky nimž se počet míst, na kterých bylo možné provozovat výherní hrací přístroje, pozvolna snižoval až na 944 míst.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

38. Vlivem nedostatečného zákonného zmocnění obcí daného zákonem o loteriích se OZV nevztahovala na místa, na kterých byly provozovány těžší druhy hazardních her povolované Ministerstvem financí, a jejich počet se trvale zvyšoval. V důsledku toho počet míst, kde byly provozovány loterie a jiné podobné hry, neklesal, protože existoval značný počet heren a kasin, kde byly provozovány pouze loterie a jiné podobné hry povolované Ministerstvem financí a které obce nemohly regulovat.
39. Účinnější regulace hazardních her bylo na území hl. m. Prahy dosaženo až vlivem novely zákona o loteriích, provedené zákonem č. 300/2011 Sb., kterou bylo zákonné zmocnění obcí omezit na svém území hazardní hry výrazně rozšířeno o loterie a jiné podobné hry, uvedené v novém znění § 2 písm. e), g), i), l), m) a n) a loterie a jiné podobné hry podle § 2 písm. j) a § 50 odst. 3 zákona o loteriích. Dnem 1. 1. 2012 nabyla účinnosti kvalitativně nová obecně závazná vyhláška č. 18/2011 Sb. hl. m. Prahy, kterou se stanoví místa a čas, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry (dále jen „OZV 18/2011“), která reagovala na změny v zákoně o loteriích a jejíž příloha obsahovala 639 míst, na kterých lze loterie a jiné podobné hry provozovat.
40. Z důvodů potřeby pokračujícího omezování negativních a patologických jevů souvisejících s hraním loterií a v zájmu sjednocení principů pro výběr míst, kde bude provozování loterií povolováno, byla vytvořena Komise Rady hl. m. Prahy pro oblast regulace loterií a jiných podobných her na území hl. m. Prahy. Tato Komise vytvořila koncepci jednotné regulace loterií na celém území hl. m. Prahy v budoucích obdobích. Výstupem k naplnění této koncepce bylo vytvoření a schválení jednotných, konkrétních, rovných, objektivních a nediskriminačních pravidel pro výběr míst, na kterých je možné loterie provozovat. Šlo o *Principy provozování výherních hracích přístrojů na území hlavního města Prahy*.
41. Na základě těchto pravidel byla přijata obecně závazná vyhláška č. 10/2013. Záměrem OZV 10/2013 bylo, snížení počtu míst, kde je možné provozovat loterie a jiné podobné hry, na místa, u nichž jsou rizika negativních důsledků spojených s účastí na loteriích snižena či lépe kontrolovatelná (pouze herny a kasina, nebo pouze kasina). Výběr míst je díky stanoveným předem známým kritériím jednoznačně objektivně ospravedlnitelný, není výrazem libovůle, a nepředstavuje tak porušení principu rovnosti. Omezení míst, kde je možné provozovat loterie, pouze na kasina a herny, případně u vybraných městských částí pouze na kasina, je dáno z důvodů, že kasina a herny podléhají přísnější regulaci než provozovny s tzv. zvláštním provozním režimem (tedy pohostinská a restaurační zařízení), jsou na ně kladeny vyšší standardy, čímž se jejich společenská škodlivost snižuje.
42. Výběr míst v příloze OZV 10/2013 byl ze strany Zastupitelstva hlavního města Prahy stanoven výlučně podle předem daných a předem zveřejněných Pravidel schválených Radou hl. m. Prahy jako příloha č. 3 k usnesení Rady hl. m. Prahy č. 745 ze dne 7. 5. 2013, a to prostřednictvím usnesení č. 31/69 ze dne 19. 9. 2013, kterým byl schválen návrh OZV 10/2013 včetně důvodové zprávy, jejíž součástí jsou i předem stanovená Pravidla. Uvedené platilo i pro regulaci po přijetí obecně závazné vyhlášky č. 10/2015, která vyhlášku 10/2013 novelizovala s účinností od 1. 1. 2016.
43. Pokud jde o regulaci na území Městské části Praha 4, uvedlo hlavní město Praha, že zákaz provozování stanovených druhů loterií a jiných podobných her podle zákona o loteriích na celém území Městské části Praha 4 byl přijat prostřednictvím obecně závazné vyhlášky č. 10/2015. V rámci projednávání návrhu této vyhlášky byla na základě jednoho z odůvodněných pozměňovacích návrhů vypuštěna všechna místa na území Městské části

Praha 4, a to včetně adresy Kotorská 1598/24, Praha 4. Zastupitelstvo hlavního města Prahy zohlednilo názor občanů Prahy 4, kteří si opakovaně stěžovali na situaci, kdy na území této městské části byla řada provozoven hazardu, které nepříznivě ovlivňují jejich život i životy dětí. Na jednání zastupitelstva byly některé stížnosti týkající se narušování veřejného pořádku citovány. Z důvodu zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti obyvatel formou pozměňovacího návrhu byla navržena nulová tolerance hazardu na území celé Městské části Praha 4 a tento návrh byl přijat. Hlavní město Praha dále uvedlo, že zákonností aplikované obecně závazné vyhlášky č. 10/2015, a to přímo ve vztahu k území Městské části Praha 4 se již zabýval Městský soud v Praze, a to v rozsudku ze dne 30. 1. 2012, č. j. 10 Af 53/2016-74, nebo v rozsudku ze dne 11. 1. 2021, č. j. 5Af 10/2017-155.

44. Městský soud v Praze doplnil dokazování listinami, které hlavní město Praha ke svému vyjádření doplnilo.
45. Z obsahu obecně závazné vyhlášky hlavního města Prahy č. 10/2013 ve znění vyhlášky č. 10/2015 se podává, že jako loterii a jinou podobnou hru vymezuje sázkové hry, loterie a jiné podobné hry uvedené v § 2 písm. e), g), i), j), l), m) a n) a v § 50 odst. 3 loterního zákona. Vyhláška zakazuje provozování loterií mimo místa uvedená v příloze č. 1 vyhlášky. Vyhláška si klade za cíl: *„omezení negativního vlivu loterií a jiných podobných her, ochrana sociálně slabých, snadno ovlivnitelných nebo duševně nevyzrálých osob před důsledky plynoucími z účasti na těchto loteriích a jiných podobných hrách a předcházení záporných jevů spojených s hraním loterií a jiných podobných her, které ve svých důsledcích mohou vést k narušování veřejného pořádku a ke zvýšení kriminality a dalších patologických jevů. Tento záměr je realizován mimo jiné stanovením pouze takových míst, kde mohou být loterie a jiné podobné hry provozovány, aby uvedené negativní důsledky byly v co největší míře omezeny, a omezením propagace loterií a jiných podobných her. (viz Preambule vyhlášky).*
46. Z programového prohlášení Rady hlavního města Prahy pro volební období 2010-2014 soud vzal za prokázané, že v rámci oblasti bezpečnosti a legislativy se Rada mimo jím zavázala zasadit se o snížení počtu heren a kasin v Praze.
47. Soud dále provedl důkaz obsahem listiny nazvané *Principy provozování výherních hracích přístrojů na území hlavního města Prahy*, z níž vzal za prokázané že Rada hlavního města Prahy stanovila teritoriální princip s tím, že provozování výherních hracích přístrojů nesmí být v rozporu s § 17 odst. 11 loterního zákona a doporučila aby výherní hrací přístroje rovněž nebyly umístovány v nemovitostech, které jsou majetkem obce, do prostor, jejichž vchody jsou vzdáleny méně než 100 m od vchodu do mateřských, základních a středních škol, domovů dětí a mládeže a souvisejících ubytovacích zařízení, do prostor, jejichž vchod je vzdálen méně než 50 m od vchodu do budov, kdy má sídlo Magistrát hlavního města Prahy a úřady městských částí.
48. Dále stanovila provozní princip, v němž doporučila, aby provozovatelé výherních hracích přístrojů odstranili vnější displej JackPot na všech provozovnách, odstranili světelně pohyblivé poutače propagující hru na provozovnách, odstranili všechny vně viditelné nabídky na provozovnách na konzumaci ke hře zdarma, umístili upozornění na zákaz vstupu osobám mladším 18 let na viditelném místě, zavedly povinnost obsluhujícího personálu vizuální kontroly průkazu totožnosti všech návštěvníků provozovny, umístili viditelné upozornění na nebezpečí nadměrného riskování, umístili výherní hrací přístroje v restauraci pod přímý dohled obsluhujícího personálu při současném optickém oddělení od ostatních hostů, umístili kamerové záznamové zařízení umožňující identifikaci osob,

zavedly povinnost provozovatele herny uchovávat obrazový záznam, vykonávat nejméně jedenkrát denně manažerskou kontrolu provozovny zaměřenou na výskyt zakázaných omamných a psychotropních látek a nelegálního či odcizeného zboží, zavedli zákaz podávání alkoholických nápojů jiným osobám než hrajícím hráčům, zavedli kontroly vstupů všech osob nebo zajištění vstupu do herny na zazvonění po 24 hodině.

49. Za třetí pak stanovila princip zvláštního významu lokality s tím, že v případě, že uplatnění teritoriálního ani provozního principu nezajistí odstranění přetrvávajících nežádoucích jevů v některé lokalitě, která je svým charakterem a určením vnímána jako zvláštního významu, jednotlivé městské části vymezí konkrétní lokalitu nebo lokality, na kterých je s ohledem na jejich charakter a prioritní význam užívání provozování loterií a jiných podobných her nežádoucí, a proto zde nebudou výherní hrací přístroje provozovány. Orgány samosprávy městských částí měly přihlídnout při tomto vymezení, zvláště k mimořádné kulturní historické hodnotě lokality, jejímu významu pro turistický ruch či jako centra občanského dění.
50. Z obsahu obecně závazné vyhlášky č. 10/2015 a v její přílohy se podává, že v Městské části Praha 4 nebyla uvedena žádná adresa, na níž by bylo provozování loterií umožněno. Jak se podává z důvodové zprávy, Městská část Praha 4 byla oslovena, aby specifikovala lokality Nuselská a Štůrova a doložila narušování veřejného pořádku tak, aby vypuštění těchto míst obstálo v případě stížností provozovatelů loterií u dozorového orgánu ministerstva vnitra. Dále bylo požadováno zdůvodnění neuvedení některých dalších míst, na kterých jsou na území městské části provozována kasina, do návrhu povolených míst. Městská část doložila podněty občanů na provozování heren a kasin v lokalitách ulice Štůrova a Nuselská, včetně petice asi 164 občanů na zavedení nulové tolerance hazardu. Pokud jde o připomínky městské části, podává se z nich, že Městská část Praha 4 navrhla vyřadit místa: Hvězdová 1281/29, Jílovská 452/12, Kotorská 1598/24, na Chodovci 2880/59, na Pankráci 1600/82, s tím, že ve všech jmenovaných případech městská část uváděla jako důvod pro vyřazení místa opakované porušování právních předpisů, zvláště pokud jde o vnější vzhled provozoven.
51. Podle § 1 vyhlášky, § 1 *loterie a jiné podobné hry, jak jsou definovány v § 2 písm. e), g), i), j), l), m) a n) a dále v § 50 odst. 3 zákona o loteriích (dále jen „loterie“), mohou být provozovány pouze na místech uvedených v příloze k této vyhlášce.*
52. Obecně závazná vyhláška byla koncipována tak, že veřejně přístupná místa (vyjmenované ulice, popř. doplněné popisným nebo orientačním číslem), na kterých bylo povoleno provozování loterií a jiných podobných her, byly vyjmenovány v příloze 1 vyhlášky.
53. Je-li obecně závazná vyhláška koncipována tak, že označuje konkrétní městské části, v nichž nesmějí být do budoucna hrací přístroje provozovány, resp. uvádí konkrétní adresy v jednotlivých městských částech, kde toto provozování je přípustné (a v důsledku toho jinde nikoliv), požaduje judikatura Ústavního soudu i správních soudů, aby obec při výběru těchto míst dbala na hledisko rovného zacházení a uplatňovala přitom navenek seznatelné, racionální, nediskriminační a nesvévolné důvody ve vztahu ke konkrétním osobám, na něž regulace při aplikaci dopadá. Nejsou-li takové důvody patrné ze samotné obecně závazné vyhlášky, je přípustné, aby je obec dodatečně zformulovala až v řízení o žalobě, kterou provozovatel hracích přístrojů napadl rozhodnutí o zrušení povolení k provozu (viz bod 40 nálezu ve věci Františkovy Lázně).
54. Neutrální a nesvévolné důvody byly formulovány v dokumentu *Principy provozování výherních hracích přístrojů na území hl. m. Prahy* (viz bod 49, 50 a 51 rozsudku).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

55. Z nálezu Pl. ÚS 56/10 ze dne 7. 9. 2011 vyplývá, že podle své ustálené judikatury volí Ústavní soud k posouzení souladu napadených ustanovení obecně závazných vyhlášek s ústavním pořádkem nebo zákonem tzv. „test čtyř kroků“.
56. Městský soud v Praze přistoupil k posouzení, zda mělo hlavní město Praha, jako obec, pravomoc vydat napadené ustanovení obecně závazné vyhlášky (1. krok testu), zda se obec při vydávání napadených ustanovení obecně závazných vyhlášek nepohybovala mimo zákonem vymezenou věcnou působnost, tedy zda nejednala ultra vires (2. krok testu), zda obec při jejich vydání nezneužila zákonem jí svěřenou působnost (3. krok testu) a konečně zda obec přijetím napadeného ustanovení nejednala zjevně nerozumně (4. krok testu).
57. Městský soud po posouzení prvního kroku testu konstatoval, že hlavní město Praha vydalo napadenou obecně závaznou vyhlášku na základě pravomoci mu svěřené podle článku 104 odst. 3 Ústavy.
58. Základem normotvorné pravomoci obcí v oblasti samostatné působnosti je přímo článek 104 odst. 3 Ústavy. Jeho zákonné rozvedení je obsaženo v ustanovení § 10 zákona o obcích, které vymezuje věcné oblasti, v nichž je obec oprávněna bez dalšího zákonného zmocnění tvořit právo. Ústavní soud konstatoval, že jde o oblasti „územní samosprávy bytostně vlastní“. Nemohl tím myslet nic jiného, než že tyto oblasti z povahy věci spadají do sféry územní samosprávy a územní samosprávné celky nemohou být zcela zbaveny možnosti uplatňovat svou politickou vůli podílet se na veřejnoprávní regulaci jevů v těchto oblastech se vyskytujících. Jelikož se loterie a jiné podobné hry nacházejí převážně na okraji společensky akceptovatelných aktivit, jeví se záměr obcí tyto činnosti na svém území regulovat, jako legitimní cíl.
59. Hlavní město Praha v řízení před soudem dostatečným způsobem obhájilo, proč přistoupilo k regulaci v rozsahu stanoveném napadenou vyhláškou, když uvedlo, že byla vytvořena koncepce jednotné regulace loterií na celém území hl. m. Prahy v budoucích obdobích. Výstupem k naplnění této koncepce bylo vytvoření a schválení pravidel pro výběr míst, na kterých je možné loterie provozovat. Prostřednictvím vyhlášky č. 10/2015 byla realizována pravidla pro výběr míst, na kterých lze provozovat loterie a jiné podobné hry, z nichž vyplývá i výběr konkrétních míst tvořící její přílohu.
60. Záměrem vyhlášky č. 10/2015 bylo snížení počtu míst, kde je možné provozovat loterie a jiné podobné hry. Výběr míst je díky stanoveným předem známým kritériím stanoveným v dokumentu *Principy provozování výherních hracích přístrojů na území hl. m. Prahy* objektivně ospravedlnitelný, není výrazem libovůle, a nepředstavuje tak porušení principu rovnosti. Všechny uvedené druhy loterií a jiných podobných her jsou prostřednictvím OZV 10/2015 regulovány stejným způsobem, tj. že mohou být provozovány pouze na místech uvedených v příloze (§ 1 OZV 10/2013). Přezkoumávaná obecně závazná vyhláška po provedeném testu ob stojí.
61. Ve svém závěru o nediskriminační povaze obecně závazné vyhlášky č. 10/2015 se městský soud rovněž opírá o rozsudek zdejšího soudu ze dne 4. 12. 2019, č. j. 5 Af 73/2016-33, který pod bodem 23 uvedl: „[o]bsah vyhlášky spadá pod § 10 písm. a) o obcích a neobsahuje nic, co by se vymylo z pravomoci obcí. Účel vyhlášky vyplývá již z jejího obsahu, zejména z preambule, neboť je zřejmé, že účelem přijaté loterní vyhlášky je všeobecná ochrana sociálně zranitelných skupin před určitými patologickými jevy, které jsou spojeny s provozováním hracích přístrojů, což soud shledává skutečností všeobecně známou. Soud vzal rovněž v potaz skutečnost, že možnost obcí omezit či vyloučit hazard na jejich území byla několikrát

aprobována Ústavním soudem, a proto argument proti vyhlášce, která toto právo obcí realizuje, nemůže obstát. Soud se zabýval případnou diskriminační povahou loterijní vyhlášky. Právní úprava by byla diskriminační, pokud by pro různé subjekty ve stejných situacích zakládala odlišná práva a povinnosti (přímá diskriminace), nebo by na základě zdánlivě neutrálních ustanovení určité subjekty znevýhodňovala bez zdůvodnění legitimním cílem, přičemž prostředky k jeho dosažení by nebyly přiměřené a nezbytné (nepřímá diskriminace). Soud neshledal, že by posuzovaná úprava zakládala jakoukoli diskriminaci. Posuzovaná loterijní vyhláška ve spojení s přílohou zakazuje provoz hracích přístrojů na celém území městské části Prahy 4. Soud tak neshledal, že by posuzovaná úprava zakládala jakoukoli diskriminaci. Podmínky pro provoz hracích přístrojů jsou stanoveny na území uvedené městské části ve vztahu ke všem subjektům stejně.“ Se závěry rozsudku se Nejvyšší správní soud ztotožnil, když v rozsudku o kasační stížnosti podané proti citovanému rozsudku ze dne 24. 2. 2021, č. j. 10 As 2/2020 – 70, uvedl: „NSS ve vztahu k pražské loterijní vyhlášce z roku 2013 již uvedl, že rozhodující „úroveň pro posuzování diskriminační povahy obecní úpravy je úroveň celé obce. Obec jako celek je tím, kdo má pravomoc loterie na svém území regulovat. Právě obec proto musí zdůvodnit, proč na určitém území stanoví určitý režim odlišný od území jiného.“ (rozsudek ze dne 13. 7. 2017, čj. 1 As 5/2017-76, BONVER WIN, bod 36). Tyto důvody podává městský soud s odvoláním na vyjádření hlavního města Prahy jako osoby zúčastněné na řízení v bodě 23 rozsudku (účelem loterijní vyhlášky bylo pomocí stanovených pravidel snížit počet míst, kde je možné provozovat loterie; právní úprava umožnila varianty, aby na území jednotlivých městských částí byla provozována pouze kasina anebo byl přijat přístup spočívající v nulové toleranci hazardu; kritéria jsou objektivně ospravedlnitelná, založená na principu „provoz loterií v hernách a kasinech, nikoli v pohostinských a restauračních zařízeních“). Ke shodnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 18. 3. 2021, č. j. 1 As 128/2020 – 55, (viz bod 28 rozsudku).

62. Městský soud se namítanou diskriminační povahou vyhlášky hl. m. Prahy dále podrobně zabýval rovněž v rozsudku ze dne 6. 2. 2018, č. j. 8 Af 22/2015 – 112, (viz bod 80 až 102 rozsudku), kdy rovněž dospěl k závěru, že OZV diskriminační není. Jeho závěry, co správné stvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 9 As 98/2018 – 48.
63. Městský soud v Praze proto uzavírá, že obecně závazná vyhláška č. 10/2015 z hlediska testu „čtyř kroků“
 - byla přijata na základě pravomoci svěřené hlavnímu městu Praha podle článku 104 odst. 3 Ústavy;
 - byla přijata v souladu s právní úpravou regulace loterií – zákonem č. 202/1990 Sb., ve znění novely provedené zákonem č. 300/2011 Sb., a nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/13 a z jejich mezí nevykročila;
 - při vydání vyhlášky obec nezneužila svou pravomoc, ale naplnila své právo na samosprávu a vlastní normotvorbu, která je „územní samosprávě bytostně vlastní“;
 - přijetím napadené úpravy obec nejednala „zjevně nerozumně“ neboť od počátku byla vedena snahou omezit počet výherních přístrojů na území hlavního města, nepřipustit zvyšování jejich počtu, regulací počtu a míst provozoven, kde byly výherní přístroje umístěny, zajistit ochranu sociálně slabých, snadno ovlivnitelných nebo duševně nevyzrálých osob před důsledky plynoucími z účasti na loteriích a předcházení záporným jevům spojeným s hraním těchto her a umožnit jednotlivým městským částem, aby v souladu s *Principy provozování výherních hracích přístrojů*

na území hl. m. Prahy, uvažily, zda na jejich území se nacházejí lokality, v nichž nebude dopad provozování výherních přístrojů tak negativní a bude proto možné jejich provozování na vybraných místech povolit, či zda si naplnění vytčeného cíle vyžádá úplný zákaz provozování výherních přístrojů na území městské části.

64. Městský soud v Praze dále konstatuje a to konkrétně k regulaci loterií na území městské části Praha 4, že plošná regulace na území obce nebývá za běžných okolností ze své podstaty diskriminační; je z ní totiž zřejmý legitimní záměr obce vymýtit provozování loterií z jejího území. Pravomoc obcí zcela zakázat hazardní hry na svém území vyplývá ze zákona i z ústavního pořádku a byla potvrzena i Ústavním soudem [§ 50 odst. 4 zákona o loteriích, § 10 písm. a) zákona o obcích; nálezný Ústavního soudu Františkovy Lázně]. Plošný zákaz mezi jednotlivými provozovateli nerozlišuje přímo a obvykle ani svým dopadem. Skutečnost, že aktivní provozovatelé budou muset v důsledku úpravy provoz ukončit, je důsledkem ústavně garantované možnosti obce hazardní hry na svém území zcela zakázat. Obec přitom při výkonu tohoto práva nepoužívá žádné rozlišovací kritérium; všechny subjekty, které lze zahrnout pod osobní rozsah právního předpisu, mají stejné podmínky. V takovém případě princip rovnosti porušen není.
65. Shodné závěry Nejvyšší správní soud dovodil např. v rozsudku ze dne 24. 7. 2017, č. j. 5 As 253/2016 – 49, kde konstatuje, že vyhláška města vztahující zákaz provozování loterií na celé území není diskriminační a svévolná (obdobně viz rozsudek ze dne 27. 6. 2017, č. j. 6 As 292/2016 – 71) nebo v rozsudku ze dne 17. 6. 2021, č. j. 6As 226/2017-87, v němž uvádí: „[p]lošný zákaz provozování loterií není diskriminační a svévolný (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2017, č. j. 6 As 292/2016 – 71, či ze dne 26. 2. 2021, č. j. 2 As 325/2016 – 46). To platí i v případech, kdy je plošný zákaz zaveden na území celých, byť jen některých městských částí územně členěného statutárního města (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2017, č. j. 1 As 234/2017 – 49, ze dne 14. 12. 2017, č. j. 2 As 230/2017 – 48, nebo ze dne 5. 9. 2018, č. j. 10 As 378/2017 – 76, z poslední doby např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2021, č. j. 6 As 119/2018 – 69). Na těchto závěrech soud setrvává. Podstatné je, že na území městské části, v níž se nachází provozovna dotčená napadeným správním rozhodnutím, byly loterie a jiné podobné hry zakázány bez výjimek. Navíc jde o území pevně stanovené a ucelené, nikoliv účelově vymezené až při přijímání loterní vyhlášky. Stěžovatelka ani nenamítá žádné konkrétní okolnosti případu, kvůli nimž by diskriminační účinky mohla mít i plošná regulace, v podstatě pouze vyjadřuje obecný nesouhlas s právním názorem, že plošný zákaz na území městské části územně členěných statutárních měst či hlavního města Prahy z povahy věci za běžných okolností nemůže být diskriminační“.
66. Obecně závaznou vyhlášku č. 10/2015 nepokládá městský soud z uvedených důvodů za diskriminační. Rovněž, jak vyplývá ze shora uvedené argumentace, soud nepřisvědčil žalobní námitce, pokud jde o protiprávní přijetí vyhlášky v rozporu se Statutem hlavního města Prahy. Za nedůvodné proto pokládá i třetí a čtvrtou žalobní námitku.
67. Pokud jde o námitku rozporu vyhlášky se soutěžním právem, městský soud v první řadě konstatuje, že žalovaný se stanoviskem ÚOHS z 1. 9. 2014 v napadeném rozhodnutí zabýval. Uvedl, že toto stanovisko není rozhodnutím ve smyslu § 19a odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže, že se jedná toliko o obecnou výzvu obcím, aby postupovaly v souladu s pravidly hospodářské soutěže.
68. Podle § 19a zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(1) Orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že

- a) zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů,*
- b) vyloučí určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů z hospodářské soutěže, nebo*
- c) vyloučí soutěž na relevantním trhu.*

(2) Úřad nevykonává dozor nad činností orgánů veřejné správy podle odstavce 1, která je

- a) prováděna ve formě rozhodnutí nebo jiných úkonů podle správního řádu nebo daňového řádu, nebo*
- b) poskytováním veřejné podpory, včetně podpory malého rozsahu.*

(3) Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle odstavce 1, že došlo k narušení hospodářské soutěže, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede.

(4) Pokud se narušení hospodářské soutěže dopustí orgán územní samosprávy při výkonu samosprávy nebo při přeneseném výkonu státní správy, zašle Úřad orgánu příslušnému k výkonu dozoru podle zvláštního právního předpisu pravomocné rozhodnutí podle odstavce 3 a na jeho žádost mu postoupí i správní spis.

69. Se závěry žalovaného se soud ztotožňuje, je třeba uvést, že stanovisko ÚOHS nemá závazný charakter (ve smyslu § 19a odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže). Nadto tímto stanoviskem ÚOHS pouze obecně vyzval obce, aby postupovaly v souladu s pravidly hospodářské soutěže a nikterak nekonstatoval rozpor konkrétní obecně závazné vyhlášky, která reguluje provozování loterií a jiných podobných her, se soutěžním právem. Pokud by Úřad shledal narušení hospodářské soutěže v důsledku účinnosti obecně závazné vyhlášky č. 10/2015, postupoval by podle odst. 3 a 4 citovaného zákonného ustanovení a tedy by vedl o narušení hospodářské soutěže správní řízení a vydal rozhodnutí podle správního řádu. Po jeho právní moci by toto rozhodnutí zaslal orgánu, který nad těmito orgány má podle zvláštních předpisů vykonávat dozor, v daném případě ministerstvu vnitra.
70. Vzhledem k tomu, že k naznačené situaci nedošlo, nelze učinit závěr, že by postup hlavního města Prahy byl v rozporu se soutěžním právem.
71. Postupem žalovaného nebyl porušen zákaz diskriminace vyplývající z čl. 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv.
72. K povaze právní úpravy regulace loterií městský soud pro stručnost odkazuje na bohatou a již ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a ústavního soudu. Aktuálně se danou problematikou zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2021, č. j. 10 As 2/2020 – 70, jehož předmětem bylo obdobně zamítnutí žádosti žalobce k provozování výherních hracích přístrojů, pro rozpor s obecně závaznou vyhláškou č. 10/2015 a to v obvodu městské části Praha 4. Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku uvádí: „[p]rovozování loterií a jiných podobných her bylo s účinností od 1. 1. 2016 zakázáno na území celé městské části Prahy 4 (právě tam stěžovatelka usilovala o povolení provozování výherních hracích přístrojů). NSS ve vztahu k pražské loterijní vyhlášce z roku 2013 již uvedl, že rozhodující „úroveň pro posuzování diskriminační povahy obecní úpravy je úroveň celé obce. Obec jako celek je tím, kdo má pravomoc loterie na svém území regulovat. Právě obec proto musí zdůvodnit, proč na určitém území stanoví určitý režim odlišný od území jiného.“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(rozsudek ze dne 13. 7. 2017, čj. 1 As 5/2017-76, BONVER WIN, bod 36). Tyto důvody podává městský soud s odvoláním na vyjádření hlavního města Prahy jako osoby zúčastněné na řízení v bodě 23 rozsudku (účelem loterijní vyhlášky bylo pomocí stanovených pravidel snížit počet míst, kde je možné provozovat loterie; právní úprava umožnila varianty, aby na území jednotlivých městských částí byla provozována pouze kasina anebo byl přijat přístup spočívající v nulové toleranci hazardu; kritéria jsou objektivně ospravedlnitelná, založená na principu „provoz loterií v hernách a kasinech, nikoli v pohostinských a restauračních zařízeních“) a dále je rozvíjí v bodě 25 rozsudku.“

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

73. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
74. Výrok o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 10. listopadu 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.